

POTSER NADAL de Miquel Martí i Pol

Potser Nadal és que tothom es digui A si mateix i en veu molt baixa el nom De cada cosa, mastegant els mots Amb molta cura, per tal de percebre'n Tot el sabor, tota la consistència.	
Potser és reposar els ulls en els objectes Quotidians, per descobrir amb sorpresa Que ni sabem com són de tant mirar-los.	
Potser és un sentiment, una tendresa Que s'empara de tot, potser un somriure Inesperat en una cantonada.	
I potser és tot això i, a més, la força Per reprendre el camí de cada dia Quan el misteri s'ha esvanit i tot Torna a ser trist, i llunyà, i difícil.	